

Bilag 3.

SOCIALMINISTERIET.

København, den 13. oktober 1960.

Under et samråd den 12. oktober 1960 har udvalget på følgende punkter udbedt sig nærmere oplysninger:

1. Hvor meget vil udgifterne andrage ved
 - a. at hæve folke-, invalide- og enkepensionen i landdistrikter og købstæder op til satserne for hovedstadsområdet,
 - b. at forhøje de fradragsfri beløb til 2 800 kr. for ægtepar og 1 900 kr. for enlige,
 - c. at ændre procentsatserne for rådighedsbeløbene for personlige tillæg til 8 pct. i hovedstadsområdet, 6 pct. i købstadkommunerne og 5 pct. i landdistrikterne fordelt på de direkte merudgifter til folke-, invalide- og enkepension og på de indirekte udgifter til andre sociale ydelser.

Herom henvises til vedlagte redegørelse af 12. oktober 1960 fra socialministeriets økonomisk-statistiske konsulent, idet der for så vidt angår rådighedsbeløbet til personlige tillæg er regnet med, at dette i landkommunerne fastsættes uforandret til 5¹/₂ pct. i overgangsperioden og til 5 pct. fra 1. april 1963, når forhøjelsen af landkommunesatserne er bragt helt op på hovedstadsområdets niveau.

2. Udvalget har dernæst udbedt sig en skriftlig besvarelse af udvalgets spørgsmål 6 vedrørende ventetillæg.

Det bemærkes, at der principielt ikke er nogen forskel på folkepensionens mindstebeløb og indtægtsbestemt folkepension, og at der er en glidende overgang mellem mindstebeløbet og den indtægtsbestemte folkepension. Det virker derfor uretfærdigt, om kun indtægtsbestemt folkepension skulle have indflydelse på retten til ventetillæg og ikke mindst i grænsetilfældene.

En lovændring som foreslået vil således f. eks. betyde, at et pensionistægtepar i København med en beregnet årlig indtægt på

8 400 kr. ved at modtage mindstebeløbet med 105 kr. månedlig ikke ville få afbrudt ventetiden, hvorimod et ægtepar, hvis beregnede årlige indtægt er 8 300 kr., og som får tilkendt indtægtsbestemt folkepension med 110 kr. månedlig, ville miste retten til ventetillæg. De pågældende har i begge tilfælde fået den folkepension, som lovgivningen berettiger dem til, og ægteparret med folkepensionens mindstebeløb kan derfor ikke siges at have ventet i højere grad end ægteparret, der får indtægtsbestemt folkepension.

De økonomiske konsekvenser af forslaget kan ikke overskues, hvortil endelig kommer, at man bør være tilbageholdende med hensyn til at ændre ventetillægsbestemmelser, da sådanne bestemmelser efter deres natur forudsættes at have en vis bestandighed, for at befolkningen kan indrette sig på dem.

3. Udvalget ønskede, at det måtte blive overvejet, om ændringerne i pensionen bør have konsekvenser for så vidt angår de sønderjyske krigsenker.

Til en del af de sønderjyske krigsenker ydes der ifølge den sønderjyske krigsinvalideforsørgelseslov en særlig transgbetinget enkeforsørgelse. Ifølge de fra 1. april 1957 gældende retningslinjer for bedømmelsen af, om der foreligger trang, ved ydelsen af disse enkeforsørgelser, jfr. tekstanmærkning til finansloven for finansåret 1959-60 ad konto § 15. V. C. 3. a., vil en forhøjelse af folkepensionerne for de pågældende enker normalt bevirke en tilsvarende nedsættelse af deres krigsenkeforsørgelse.

Såfremt der nu gennemføres en forhøjelse af folkepensionerne, vil socialministeriet efter forhandling med invalidenævnet og invaliderådet tage stilling til, om der er tilstrækkeligt grundlag for at søge de gældende